

د زنداوړ لرغونې جغرافيه

لومړۍ برخه

زنداوړ (= زمينداوړ) د هلمند ولايت، چې اوس كجكي ولسوالۍ اړوند ده ډيره لرغونې سيمه ده چې تر اسلام وړاندي حتى د غارميشنو انسانانو د ژوند نښې پكښې ترسترگو كيږي. داسيمه دنن په پرتله پخوا ډيره ويره او پراخه وه حتى تر واشير (= وحش هير؟) اونوزاد(نوزات، زوزاد، بوزاد) پوري يې سيمه په بر كي نيولې وه.

د زنداوړ څلور خواوي: ختيځ ته كجكي، لويديځ ته موسي كلا، سويل ته هلمند سيند اوسروان (= سروان كلا)، شمال ته يې د بغني (= بغنين) او باغران (= باغ حرم) سيمي شتون لري.

د زنداوړ مشهور كلي: د احمدشاه بابا په وخت كي چې كله نور محمدخان ميرافغان ورته راو ليريه، د زنداوړ درې سوه شپيته كاريزونه ثبت سوي دي، مشهور كلي يې دا مهال دادي: ۱ ده بابا ۲ ازان دره ۳ كاپز دوران ۴ لويه نيچه ۵ كوچنې نيچه ۶ الي اباد ۷ چهار باغ ۸ زور بنار (دامير كروړ جهان پهلوان ارگ) ۹ شاه كاريز اوداسي نور..

د زنداوړ نوم د تاريخ په حافظه كي:

زنداوړ، زنداوړ، زمينداوړ، له اړه او اصله د لمر پرستي د معبد نوم دی چې کرار کرا داتوله سيمه په دی نامه نومول سوی ده زنداوړ نوم له دوو برخو څخه جوړ دی چې هروبي(لغات) یې بيله مانا لري.

۱ - د زون جز يې: داور = زنداوړ چې د زمينداوړ اصلي بڼه ده په تاريخ كي په نورو نومونو هم ياد سوی چې وروسته به يې په تفصيل سره يادونه وسي، داځای زموږ د هيواد په لرغونې اوتاريخي جغرافيه، په ځانگړی توگه د هيتومننت(هلمند) په برخه كي ځانگړی سياسي او ادبي، کرهڼيز اوستريزيک ارزښت درلود چې دتاريخ په اوږدو كي د داوران شاهانو په نوم واکمنۍ پکښې تيري سوي دي چې په راتلونکو کرښو كي به يې پر هر اړخ څه ناڅه رڼا ولويږي.

د زنداوړ نوم يوازي داسلامي دوری راوروسته مؤرخانو په اثارو كي تر سترگو كيږي، په هغو اثارو كي چې تر اسلام مخکي زموږ په هيواد كي ليکل سوي لکه اويستا اونورو كي ددی نامه څرک نه سته، په اسلامي تاريخ ليکواو جغرافيه ليکونکو كي په لومړي وار (احمدبن يحيى بلادي په ۲۸۹ هجري كي مړ) د عربي لښکرکښيو په برخه كي وايي: ((...وی برنواحي رخج وبلاد داور نیز چیره آمدومردم داور را درجبل الزور = زون حصار داد و به انها صلح نمود...)) ۱

چينايي زيارت كوونکی (هيوان تسانگ ۶۳۰م) چې داوخت لا د عربو لښکري تر زنداوړ پوري نه وی رارسيدلي دا ځای د ((سوناکير)) په نامه ياد کړی دی، خو پخپله په چينايي ژبه كي ددی نامه څرک نه ښکاري، په چينايي ژبه كي لمر ته 太阳 = Tai yang (تی يانگ) وايي اولمرته عقیده (信太阳) = xin tay yang (شین تی يانگ) بولي چينايان په نورو نومونو كي ډير تغيرات راولي يو خودوی په خپله ژبه كي د(ر) ږغ نه لري ښايي پورته نوم (سوناکي ياسوناکيل) ياد سوی وي اوورسته ژباړن په (ر) اړولی وي ځکه چينا يان عادتاً (ر) په (ل، ی) اړوي. ۲ د دريمي ميلادي پيړۍ په نيمايي كي د هيواد په لويديزه برخه كي د ساسانيانو د نفوذ سره چې د کوشانيانو د سقوط لپاره يوه پيلامه وه د لمر عبادت په خلکو كي رواج او رونق پيدا کړ. (سيستان قبل از اسلام ۲۰۴مخ).

سيستان او هلمند هم د زردبڼتي دين مهم مرکز بلل کيدی، چې د زردبڼتي دين تر څنگ د لمرمانځنه هم کيده او له دی ځايه څخه کرار کرا يعني د هلمند، زنداوړ(زمينداوړ) اوزابلستان څخه دکابل تردری پوري او همداسي يې تر هند پوري خان ورساوه (سيستان، همدا اثر ۲۰۵مخ).

ميتهر(مهر = لمر) دطبعي عناصرو په جمله كي چې په اويستايي زمانه اوديانت كي يې لوی مقام درلود همدا ميتهر يا مهر اولمرو. ميتهر او مهر چې د لمر په مانادی يونان څاپه داريانا په اويستايي درو كي نه دی مشهور سوي بلکه مخکي له دی زموږ د تاريخ په ويدي زمانه كي په همدی نوم (ميترا) يوسرود لري اوله هغوارباب انواعو څخه يوه رب النوعه ده چې د (اناهيتا) په څير دکلوپيتيک له زمانی څخه په اريانا او غربي اسيا كي مشهوره وه. دا نوم زموږ د هيواد دتاريخ په دورو كي يوازي د(ت) او(ته) دلجهی په اختلاف يادسوی دی(دافغانستان پخوانی تاريخ ۳۷۵مخ)

د زنداوړ(زمينداوړ) دنامه وجه:

بياهم د(زن = زون)جز: د زنداوړ (زمينداوړ) نوم په زرو تاريخي او جغرافيايي کتابو كي په سمه او غلطه توگه په دی بڼه او نومونو راغلی دی: داور، زمينداوړ، زنداوړ، ارض داور، زينداوړ، رنداوړ، بلادداوړ، جبل الزور، بلدالداون، بلدي داور، جبالزود، الزور، الزود، الزور، سوناگير او... اول به د دی نامه پر لومړۍ برخه رڼا واچوو، زنداوړ له دوو کلمو

دپاڼو شميره: له 1 تر 4

څخه جوړ دی چې اول جزبي لکه (زن=زون=سون=سونا) او لکه څنگه چې داریانا هیواد دلمرپرستني ځای بلل سوی دی او وگړو به یی هم دلمر لمانځنه او مهرلمانځنه کول. مهر په اویستا کې (میتره) په پهلوي کې (میتر) د (مهر) څخه سرچینه اخیستی ده او دهغه مترادف (هممانیز) لغات (ویي) په دري پارسي کې خور + شید، هور، په زند او اوستا کې، او سور په سانسگریټ کې یوه ریښه لري چې د همدی لمر په مانا دی. دا نوم په ترکی= ویغوري ژبه کې هم دود دی لکه (مهرگول=مهرگله) چې بنځینه نوم دی چې دگل روزگردان او افتاب پرست په مانا دی. ۳ دسور کلمه دلمر په مانا تر اسلام مخکې پنځمو او شپږمو میلادي پیړیو کې د اریانا (افغانستان) په مختلفو برخو کې په ځانگړی توگه سهیل لویدیزه خوا کې رواج درلود ځکه دی سیمي ته لا هم بودایي دین لاره نه ده پیدا کړی. دا نوم دلمر لمانځني لپاره په مختلفو بڼو سره راغلی دی لکه: سون، زون، ژون چې دزمینداور نوم هم ددی ډول نومونو څخه گڼل کېداسي. ۴ نوداسي فکر کېږي چې دانوم به له اړه (اصله) څخه (زون داور) وي او زون دلمر د الهی نوم ؤ، په فرنگي او انگریزي ژبه کې اوس هم لمر ته (sun = سون) وایي دانوم په یوناني ژبه کې هم په همدی مانا (sun = سن) دی. ۵ دتاریخپوهانو په اند چې په زنداور کې د(ازان) دره، دموسی کلا او زنداور تر منځ (ده زور=ده زو) نوم هم دهمدی زنداور یا زمینداور له نامه سره ورته بلل کېږي همداسي سروان (= سروان کلا) چې په اصل کې به (زوروان= سوران=سروان) سوی وي. نو د (زون) د املأ په باره کې دا څرگنده ده چې دا دکاتبانو تیروتنه نه ده ځکه ددی نامه څرک دچینایي گرځندوی (هیون تسنگ) په (سوناکیر) کې هم تر سترگو کېږي چې نوموړي زنداور په خپلو یادابنتونو په (سونا گیر) لیکلی. ۶ لکه مخکې چې یادونه وسوه سون= زون د انگلیسي د sun د مادی سره نژدیوالی لري او دلمر مانا ور څخه اخیستل کېږي، په انگلوساکسن کې دانوم (sunne) دی چې دجرمني دلمر سره نژدیوالی لري ۷، په هندي ژبه کې لمر ته (سورج)، په اوستا کې (هور) په چینایي کې (تی یانگ) په ویغوري= ترکی کې (قویاش) په فرانسوي کې (سولای) په الماني کې (سوني) په روسي کې (سون تسه) په دري پارسي کې (خور+ شید) او په پشه ئي ژبه کې ورته (سور) وایي. ۸ چې په زاړه هند اوروپایي کې یې ریښه su-en-sau-eu په نظر راځي چې په سانسگریټ کې هم (surya=سوریا) دلمر په مانا دی چې هو بنیاد او پوه سري ته به یی (سوري) ویل چې دغوري سوریانو په نامه کې یی هم څرک لگېږي، او (surya سوریا) دلمر الهی ډول ؤ چې رب النوع شمس به یی باله دانوم په ریگویدا او اوستا کې هم زره ریښه لري او سور دلمر مجسمه دهغه وخت، بت او خدای ؤ. ۹ بل ځای بیا ویل سوي چې په زنداور یعنی دزون په بناړ کې یو مقدس معبد ؤ او یوه دلمر الهه وه چې دی ورته معبد په ملتان کې هم سته او ددی نامه په ویاړ کابل شاهانو خپل ځانونه زابل، زنبیل او رتبیل بلل.

۱۰ چینایي زیارت کونکي د سونا گیر (زنداور) یادونه دوه واره کړی ده چې یو وار د(۶۳۰م) کال دمی په میاشت کې، په دا سي حال کې چې دکاپیسا څخه دهند خوا ته تللی وایي: ((۷۰ د لي = شاوخوا ۲۳ میله دکاپیسا په سهیل کې دالو نو ARUNA=ارونا o-Lo-no غر د بیرونکو سمڅو اولورو ځایو درلودونکی سته چې په لومړي ځل اسماني روح ((سوناکیر)) دلبري واټن څخه دلته راغی او وروسته دسونا گیر =SUNAGIR (سو- نا- هیلو) یا او سني زنداور (زمینداور) دلور غره څخه د(تسو- کو- چا) مخکې یعنی اوسني زابلستان ته ولاړ. ۱۱ دوهم وار دچینایي زیارت کونکي لخوا د زنداور یادول د(۶۴۴م - په جون= ۲۴ هجري) کې له هند څخه په بیرته را گرځیدو کې داسي کاري: ((د دیوا، روح کاپیسا ته نژدی د ارونا له غره څخه و تسو - کو- چا =TSU - KU- CHA یعنی زابل ته راغی، دسهیل خوا ته دسوناکیر= زنداور په غره کې میشت سو. او وتول خلک دهغه لمانځنه کوي او هر کال شهزاده گان، مخور شخصیتونه او عام وگړي پر راټولېږي سره او سپین زر د نورو قیمتي شیانو، اسونو، پسونو او نورو کورنیو څارویو سره راوړي او وړاندي کوي چې هیڅوک بیا دا شیان پخپله بڼه نه سي کولای. ۱۳)) همداسي په تاریخ سیستان کې د ((رون او جول)) دنومونو یادونه هم څو واره سوی ده او ابو خزیمه حمزه بن عبدالله یا بن آزرک یو هلمندی بزگر د((زاوهماسب)) له نسله څخه ددی ځای بولي وایي چې نوموړی یو پیاوړی او زره ور سړی ؤ. ((تاریخ سیستان از آمدن تازیان تا برآمدن دولت صفاریان ۱۹۳ مخ)) ملک شعرابهار دسیستان دتاریخ په لمنلیک کې په ناخبرۍ سره ویلي چې ((رون او جول)) بڼه نه دی څرگند چې دسیستان په کومه برخه کې وه دده په وینا چې د ((جول)) لفظ اوس هم دسیستان او خراسان په لهجه پښتو، دري کې دښت اویبایان په مانا کارېږي نو داتکل له مخي سړی ویلای سي چې ((رون او جول)) دي د هغه دښت او بیابان له بشوره زارو غارو او ځنډو څخه وي چې دهلمند (=سیستان، کرمان او بلوچستان) سره مېنتي دي. ((دسیستان تاریخ دملک شعرابهار په سمون ۱۵۶مخ)) نو د حمزه د زیریډني ځای همدا ((رون او جول)) بڼایي د بست په ختیځ کې د الرخج (کندهار) ترمنځ وي، (اسکار چیا) ددی ځای دنامه دڅرگندولو لپاره ډیري څیړني او پلټني کړي دي دا ځای د سیستان په تاریخ کې پنځه واره یاد سوی دی، خو اسلامي جغرافیه لیکونکو په هغه وخت کې یوه هم ددی ځای یادونه نه ده کړی د (اسکارچیا) هم په دی اند دی چې ددی کلمی لومړی جز (ایزد، زون یا دلمر دالهی) نوم دی او له بل نامه سره عطف سوی دی او ددی رون او جول څخه یی کیدای سي د زنداور غره ته ایشاره وي، نو لیري نه ده چې دا غر دي همدا دلمر لمانځني (زنداور) غر وي چې په چینایي منابعو کې د(سونا هیلو او سوناگیر) په نامه او په اسلامي منابعو کې د (جبل الزون) یا اوسني زمینداور په نامه راغلی دی.

(تاریخ سیستان، لیکوال - باسورث ۱۹۴ مخ) دلته دیادوني وړ ده چې ((طبري)) او ((ابن اثیر)) په خپلو یادونو کې دحمزه دپلار نوم ((اتزک)) یاد کړی دی مگر ((ابن فندق)) آذرک بللی دی ددی دوهم نظر په تا ئید سره چې د ((آذرک)) کلمه ده د دري وېي ((لغات)) له ((آذر)) څخه اخیستل سوی دی چې د ((آتش یا اور)) مانا بښندي نو ددی لیکنې سره په تراو گمان کيږي چې د حمزه پلار په لومړیو وختو کې مسلمان نه ؤ بلکه د زردبنتي دین پیرو ؤ او دهمدی ((زون او لمر)) لمانځنه یی کول. ((دباثورت، ل، دسیستان تاریخ همدا مخ)) زما په اند دا به د کاتب تیروتنه وي چې ((زون)) یی په ((رون)) لیکلی دی ځکه په همدی تاریخ سیستان کې ددا ډول تیروتنو بیلگي نوري هم سته لکه په دی عربي بیت کې ((بین یدی حمزه في قله = نصرت في الجبن الدینا مثلا))، (تاریخ سیستان ۱۵۷ مخ) په لومړي نیم بیټي کې د ((قله)) کلمه په اصل کې ((في قبيله یا قبيله)) ده دځای او موقعیت له مخې سرې ویلای سي چې ((رون او جول)) به په اصل کې ((جبل الزون)) وي. چې ددی نامه نوري بیلگي به په راتلونکو کرښو کې درته وړاندي سي.

نو راځو خپل مخکني بحث ته چې د زنداور څخه دلمر لمانځني او هغه ځای مفهوم اخیستل کيږي دا چې دزور او زون (لمر) پرستني سوژه (موضوع) په منځ کې ده نو همدا انگیزه ده چې عربي جغرافیه لیکونکو زور او زون کلمی په صنم (بت) سره مانا کړي دي.

۲ - د ((داور)) جز یی :

پوهاند محمد حسین ((یمین)) په خپل یو ارزښتناک اثر ((افغانستان تاریخي)) کې لیکي :
د زنداور دکلمی دوهم جز ((داور)) باید ووایو چې په لومړي او دوهم زور د ایزد ((الهی))، عادل باچا او حکم په مانا دی کیدای سي د د ایزد او مهر (لمر) لپاره ستاینوم وي او همدا ډول ویل کيږي چې د داور اصل (دادگر) وي او په لنډیز سره داور سوی دی نو دا گڼل کیدای سي چې د داور وېي (لغات) د (داد وړ) لنډیز دی چې (داد) یی یعنی (عدل) + وړ یی د څښتن ورستاری دی چې په ټولیزه توگه (عدل اوداد) یا د (عدل څښتن) مانا ورکوي دبیلگي په توگه (دانش + وړ = بادانش) یا د پوهي د څښتن مانا لري، نو ویلای سو چې زمینداور، زنداور یعنی زون یا زور چې د عدل او داد یا د انصاف څښتن وي.

۱۴ علامه رشاد بابا دری ځایه (دسیمو تاریخي جغرافیه او کندهار یادابنتونو او جغرافیایي یادابنتونه) کتابونو کې لیکي: چې زنداور به په اصل کې زون داور وي چې دا په اصل کې د لمر د الهی نوم ؤ چې په انګلیسي کې هم لمر ته (sun) وایي چې دا به په اغلب گمان اماله پېښه وي، اماله په گرامر (پښویه) کې دی ته وایي چې (ا) په (ت) باندې واري او (ت) په (ا) باندې او یا (ا) په (ی) او زور په زیر سره ویل هغه کلمه چې په هغه صورت کې (ا) په (ای) او وړي لکه: حبيب، کتیب، او رکیب چې د حجاب، کتاب او رکاب ممال دي.

۱۵ نوددی نامه څخه به هم زنداور جور سوی وي چې ددی نظر تا ئید د بلاذري فتوح البلدان کتاب هم کوي. سمیز خلک دا ځای زینداور (ZIN DAWAR) بولي او ددی ځای اوسیدونکي زینداوري بولي چې دلته (ZIN) د(ZON) مماله بڼه ده . دا نوم د دوو جزو څخه جوړ سوی دی چې SON>ZON>ZAMIN زون، (son = سون) اوس هم لکه مخکي چې یی یادونه وسوه په انګریزي کې (۱۶) لمر ته وایي او دوهم جز یی داور د (ځای) مانا لري .
علامه حبیبی وایي : سربیره پر زون = سون چې دلمر مانا لري ځیني ځایو نه د پهلوان ، غښتلي او کروړ په مانا هم راغلی چې په اوستا کې هم (سوره) د توانا ، غښتلي او کروړ مانا لري.

۱۷. چې په چینایي ژبه کې ورته 强壮 qiang zon (چیانگ زون) وایي.
په ترکی ژبه پهلوان ته (تگین) وایي چې د مریي په مانا هم راغلی دی د پورتنیو اندونو په څرگندونو کې چې زموږ دهیواد او بهرنیو پیاوړو پوهانو کړي د زنداور = زون داور او زمینداور پر لومړي جز یی تقریباً ډټولو نظر یو دی.
د (زون = سون = ژون = سن او سونا - گیر) دیوناني او انګلیسي د (sun = لمر) په مانا دی ۱۸ چې دلمر دالهی مطلب ځیني اخیستل کيږي، او دوهم جز یی دغره او ځای په مانا دی.

اروشاد علامه حبیبی په خپلو یادابنتونو کې تر ډیره د زنداور پر لومړي جز رڼا اچولی ده او دومره وایي چې په تاریخي جغرافیه کې ددی نامه غلطه بڼه چې دکاتبانو تیروتنه بلل کيږي د (الکامل په ۱۸۶۹م دبریل چاپ) کې د داور او زور دنامه پر ځای په غلطی سره (بلدالداون) لیکلی دی، او بل داون او زور هم ددی نامه غلط شکلونه دي. ددی نوم دوهم جز د (هیون تسانگ) دسوناکیر د نامه نوموني دوهم جز (گیر) دپښتو ژبي د غره په مانا دی چې ددی سیمي په نورو نومونو کې هم ددی نامه څرک لگيږي لکه غور، غرستاني، غلجی = گرجی = کهزاد- چې دغرنی مانا بښندي .
یوه بله (رب النوع افتاب = دلمر پښتانه) دخیرخانی په کوتل کې دکابل شمال لویډیز په دوولس کیلومتری کې کشف سوی چې د لرغون پیژندونکو لخوا د (د سوربامعبد) په نامه چې دلمر الهه نومولی چې ددی نامه بیلگه په نورو تاریخي نومونو کې هم لیدل کيږي لکه دغور سوریان، سورباخیل، زوراباد چې د تاریخپوهانو په وینا همدا سور اباد دی، اوبل د زور معبد ته ورته بل معبد په ملتان کې هم سته. ۱۹نډه دا چې د څو پوهانو نظرونه دلته نژدی ټول یو ډول دي لومړی یی د (داور) اړه بڼه داد گر او داد وربللی دی چې د عدل او انصاف د څښتن په مانا دی که سرې لږ څه متوجه سي د داور، دادگر، داد وړ، گیر ټول د ځای مانا ورکوي او د داور د کلیمی د مانا سره سر خوري یاني (زون = سون = سونا

= او يا سوريا = سور = زور = چي مراد خني د لمر الهه وه هغه په همدی داور، غره يا حای كي وه چي خو پیری وروسته دپښتو ژبي لومړنی غزل بول شاعر (اکبر) په همدی سیمه كي وزیریدی ..

پاتی بیا